

Албанија е единствената држава на Балканот која пројавува територијални претензии кон соседите, потпирајќи се на своите сојузници кои ги избира од редот на најмоќните држави.

По распаѓањето на комунизмот на Енвер Хоџа, Албанија направи хаос во својата земја, а потоа и на Балканот за да ги оствари нејзините национални стремежи за голема Албанија.

Како членка на Советот на Европа, ООН или како кандидат за влегување во НАТО и во Европската унија, Албанија упорно и неказнето ги крши принципите на немешање во внатрешните работи на соседните земји, мирното решавање на споровите и другите правила на однесување на цивилизираната заедница.

Албанската академија на науките одамна стана плагијат на САНУ со објавувањето карти за голема Албанија, но тоа никому не му пречи!

ДО КОГА АЛБ ЗАГРОЗУВА

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

Во услови на натамошното усложнување на ситуацијата околу определувањето на идниот статус на покраината Косово, за што во моментов дејствува меѓународната Контакт група, која има цел да пронајде компромисно решение меѓу Белград и Приштина, од соседна Албанија пристигна вест дека тамошната националистичка партија "Бали Комбтар", кај нас добро позната од времето на нејзината колаборација со фашистичкиот окупатор и со нејзините баллистички банди кои сееја смрт низ Ма-

кедонија во Втората светска војна, почнала да формира ограноци на Косово и во Македонија, со цел да се остварат националните стремежи на Албанците на Балканот. Со други зборови, тоа значи отворен повик и обид за регрутирање активисти, кои ќе работат на остварувањето на сонштата за создавање голема Албанија. Ова се случува во исто време кога албанските политички лидери непрекинато ја убедуваат меѓународната заедница дека независноста на Косово не е во функција на таквата определба, дека Тирана ја поддржува Република Македонија и сл.

Меѓутоа, ако се направи мала анализа на севкупните случувања во регионот, можеме јасно да согледаме дека наспроти таквите официјални и позитивни ставови на албанското раководство, освен прашањето за Косово, во регионот се појавуваат како дежурни теми и претензиите на албанските екстремистички круго-

ви за отцепување на делови од Јужна Србија и тоа во Прешево, Бујановац и Медвеѓе, дека такви обиди имаше и во делови од Црна Гора кај Плав и Гусиње, дека се активира и прашањето за Чамерите во Северна Грција, како и сè она што ни го сервираат поранешни терористи на ОНА, Џезаир Шаќири-командант Хоџа, кој иницира одржување референдум за отцепување на Танушевци, Јажинце и други села, кои се наоѓаат на границата кон Косово.

Со еден збор, формално или неформално, албанскиот фактор на Балканот се појавува како "trouble maker" на Балканскиот полуостров, без притоа да има какво и да е реагирање од т.н. меѓународна заедница, која упорно ја манифестира својата заложба за пацификација на балканското буре со барут и конечно прифаќање на земјите од Западен Балкан во редовите на евроатлантските интеграции.

АЛБАНСКИТЕ ТЕРОРИСТИ СЕ УШТЕ СЕ ТОЛЕРИРААТ

ПОЛИТИКА НА ПОТПИРАЊЕ ВРЗ ГОЛЕМИТЕ СИЛИ

Ако се анализира севкупната стратегија на албанската држава од основането до денес лесно ќе се забележи нејзината поврзаност со големите сили, кои во даден момент би можеле да ѝ помогнат во остварувањето на нејзината експанзионистичка политика кон соседните христијански држави. Негош нејзини сојузници беа Кина и СССР, а сега тоа се САД и Западот. Со еден збор, Албанија заради својата претежно муслиманска популација сè повеќе ја добива позицијата во која се наоѓа државата Израел, која од три страни е опколена од непријателските арапски муслимански држави, а на четвртата се граничи со морето. И покрај тоа, таа упорно чекори по зацртаната стратегија за остварување на голема Албанија, бидејќи малку кој верува дека по евентуалното стекнување независност Косово нема да спроведе референдум за припојување кон Албанија, користејќи го правото на народите на самоопределување!

За таа цел, користејќи ги актуелните состојби во Македонија, каде македонските политички партии мораат да влегуваат во коалиција со една или со друга партија на Албанците, со свои научници, експерти и други лица, таа учествува на собири или на настани и во нашава земја, на кои се величат борбите од 2001 година или се прават симпозиуми за кои малку што знае актуелната власт. Во таа смисла, неодамна во Тетово била одржана средба на еминентни професори, политичари и експерти, на која се разговарало за Албанците на Балканот. И таму била промовирана идејата дека веднаш по одлуката за независно Косово треба да се работи на идејата за обединување на Албанците во една држава. Тоа се однесува на делови од Црна Гора, Јужна Србија, Македонија и Грција. Значи, уште еден обид за прекројување на границите наспроти важечките документи на Финалниот акт од Конференцијата на КЕБС во Хелсинки, за нивната непроменливост, освен по пат на преговори. Време е македонските државни органи со ефикасни мерки, како што беше и успешното враќање на Џејми Шеј во затворот "Идризово" да ги преземат сите мерки за заштита на границата кон Косово, која упорно не се обележува и покрај нашите навремени реакции до сите меѓународни форуми и депонираниот договор за разграничување со поранешна Југославија, кој одамна се наоѓа во ООН. Република Македонија овој пат мора да покаже дека располага со механизми кои ќе ја означат нејзината вијабилност и способност навреме да реагира на евентуални внатрешни дисфункции, во кои како актери редовно се појавуваат разни екстремни сили од албанскиот фактор од Македонија или од надвор.

ЗАКАНИ ЗА ДЕСТАБИЛИЗАЦИЈА АКО НЕ БИДЕ ПРИФАТЕНА ВОЛЈАТА НА АЛБАНЦИТЕ!

Во оваа смисла, од сите страни доаѓаат предупредувања дека доколку не биде прифатена одлуката за независно Косово, повторно би можеле да присуствуваме на обиди за нова дестабилизација на регионот, кој поради особената ранливост, пред сè, заради својата етно-религиска диференцијација и поделе-

реставрација на комунизмот, државите веќе длабоко навлегоа во процесите на трансформација на политичкиот и на економскиот систем, кои најмалку се остваруваат токму на Косово каде се стационирани трупи на КФОР и на УНМИК, кои одамна требаше да ја стабилизираат покраината и да обезбедат мир и развој на тамошното население, почитување на човечките права на неалбанското население и сл. до кое никако не дојде. Затоа, пак, на Косово и натаму трае борбата меѓу албанските кланови, кои дебло профитираа од настанатите воени и правоеени состојби, додека од друга страна цвета и трговијата со дрога, оружје и луѓе. Низ сè тоа се провлекува и врската со исламскиот фундаментализам, кој одам-

АНИЈА ЌЕ ГО РЕГИОНОТ?

ност може да предизвика невидена воена конфронтација во која овој пат би биле вмешани и Руската федерација и САД. На ова мора да се смета откако од индиректни извори дојдоа најави дека руски трупи би можеле мошне лесно да се префрлат во делови на Косово, каде живее српското население и дека за тоа Москва не гледа пречки кај Романија и Бугарија, низ чија територија ќе прелетаат руските воени авиони! Албанците најавуваат жестоки реакции, а како да се третираат таквите реакции на Србите, кои се протерани од своите огништа, чии куќи, манастири и цркви беа уништени во настаните од март 2003 година, кога силите на УНМИК и на КФОР не можеа да направат ништо за да ја спречат големата трагедија во која загинаа 30 лица!

Треба да се каже дека по демонтажата на режимот на Слободан Милошевиќ со воената интервенција на Западот во 1999 година, на Балканот нема опасности од

на има воспоставено свои ќелии на Косово и во Санџак, за што има и директни податоци.

Се чини, сакале да признаеме или не, дека албанскиот фактор на Балканот продолжува со остварувањето на својата стратегија за создавање на голема Албанија, која почна со опсадата на странските амбасади од албанските граѓани, кои сакаа да ја напуштат земјата по падот на режимот на Енвер Хоџа, потоа дојде пропаста на пирамидалните штедилници и разграбувањето на оружјето од албанските касарни и неговиот извоз на Косово и во Македонија по настанатиот хаос и распаѓањето на системот на власт во 1997 година, потоа провокацијата на етничкото чистење на Косово и воената интервенција на НАТО во 1999 година, потоа конфликтот во Македонија за наводни човечки права во 2001 година, кои претставуваат континуитет на залагањата за создавање на големиот сон.